ROZSUDEK TRIBUNÁLU (šestého senátu)

13. září 2010 *

Ve věci T-314/06,

Whirlpool Europe Srl, se sídlem v Comerio (Itálie), zastoupená M. Bronckersem a F. Louisem, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Italskou republikou, zastoupenou G. Albenziem, avvocato dello Stato,

a

Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupeným Y. Desmedtem a A. Verheydenem, advokáty,

vedlejšími účastníky řízení,

* Jednací jazyk: angličtina.

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou H. van Vlietem a T. Scharfem, jako zmocněnci,

a

LG Electronics, Inc., se sídlem v Soulu (Jižní Korea), původně zastoupenou L. Ruessmannem a P. Heckerem, poté L. Ruessmannem a A. Willemsem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 1289/2006 ze dne 25. srpna 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých chladniček typu „side-by-side“ pocházejících z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 236, s. 11),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení A. W. H. Meij (zpravodaj), předseda, V. Vadapalas a L. Truchot, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. listopadu 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Základní právní úpravu antidumpingu tvoří nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „základní nařízení“) [nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22)]

2 Článek 1 odst. 1 a 4 základního nařízení (nyní čl. 1 odst. 1 a 4 nařízení č. 1225/2009) stanoví:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

[…]

4. Pro účely tohoto nařízení se ‚obdobným výrobkem' rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem, nebo není-li takový výrobek k dispozici, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku."

3 Článek 15 základního nařízení (nyní článek 15 nařízení č. 1225/2009) zakotvuje, že:

„1. Konzultace stanovené tímto nařízením se konají v poradním výboru složeném ze zástupců všech členských států, kterému předsedá zástupce Komise. Konzultace se konají neprodleně na žádost členského státu nebo z podnětu Komise a v každém případě v takové době, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.

2. Výbor svolává předseda. Ten sdělí členským státům v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dní před zasedáním, veškeré potřebné informace.

3. V případě potřeby mohou konzultace probíhat pouze písemně; v takovém případě o tom Komise vyrozumí členské státy a stanoví lhůtu, během níž mohou zaujmout stanovisko nebo požádat o ústní konzultace, které uspořádá předseda za předpokladu, že je lze uskutečnit v takové době, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.

4. Konzultace se týkají zejména:

[…]

d) opatření, která by měla být za daných okolností přijata k zabránění nebo odstranění újmy způsobené dumpingem, jakož i prostředků k jejich uplatňování."

4 Lhůta deseti pracovních dnů, kterou čl. 15 odst. 2 základního nařízení (nyní čl. 15 odst. 2 nařízení č. 1225/2009) stanovuje předsedovi poradního výboru k tomu, aby členským státům sdělil veškeré potřebné informace, byla do základního nařízení vložena nařízením Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150), v jehož odůvodnění se v bodě 17 stanoví, že:

„Informace poskytované členským státům v poradním výboru mají často vysoce technickou povahu a zahrnují přesné ekonomické a právní analýzy. Aby měly členské státy dostatek času na ověření těchto informací, měly by tyto informace být zaslány nejpozději deset dnů před datem zasedání, stanoveným předsedou poradního výboru."

5 Článek 20 základního nařízení (nyní článek 20 nařízení č. 1225/2009) stanoví, že:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí

informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

[…]

4. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise na přijetí konečných opatření podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve. Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli další rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny co nejdříve.

5. Ke stanoviskům obdrženým po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů.“

Skutečnosti předcházející sporu

1. *Trh, který je předmětem šetření*

6 Trh kombinovaných chladniček s mrazničkami, předmět šetření vedoucího k přijetí sporných antidumpingových opatření, zahrnuje tři segmenty:

– segment kombinovaných chladniček s mrazničkami typu „bottom-mount“, u nichž je mrazicí oddíl umístěn pod chladicí částí;

– segment kombinovaných chladniček s mrazničkami typu „top-mount“, u nichž je mrazicí oddíl umístěn nad chladicí částí;

– segment kombinovaných chladniček s mrazničkami typu „side-by-side“, vybavených dvoukřídlovými dvířky, kterými se otevírá mrazicí oddíl i chladicí část, jež jsou umístěny vedle sebe.

7 Nedávno se na trhu objevil nový typ třídveřové kombinované chladničky s mrazničkou, u něhož je mrazicí oddíl umístěn pod chladicí částí, přičemž tvoří jeden celek. Mrazicí oddíl je jednodveřový, zatímco chladicí část se otevírá dvoukřídlovými vedle sebe umístěnými dvířky.

2. *Úvodní fáze šetření*

8 Dne 18. dubna 2005 podala žalobkyně, Whirlpool Europe Srl, na základě základního nařízení Komisi Evropských společenství podnět směřující proti dovozům některých chladniček pocházejících z Jižní Koreje.

9 Dne 2. června 2005 zveřejnila Komise oznámení o zahájení antidumpingového řízení ohledně dovozů některých lednic typu „side-by-side" pocházejících z Korejské republiky (Úř. věst. C 135, s. 4). Výrobky, kterých se podle něj měl dumping týkat, byly kombinované chladničky s mrazničkami o objemu nad 400 litrů vybavené nejméně dvěma samostatnými vnějšími dvířky umístěnými vedle sebe.

10 Všem stranám, o kterých se obecně vědělo, že se jich šetření týká, rozeslala Komise dotazníky.

11 Korejská společnost LG Electronics, Inc. (dále jen „LG") namítla, že do vymezení výrobku, který je předmětem šetření, měly být zahrnuty všechny velké chladničky, protože slouží stejnému účelu, tj. uchovávání potravin a nápojů, a většina z nich má jak část chladicí, tak část mrazicí.

12 LG kromě toho tvrdila, že popis dotčeného výrobku obsažený v oznámení o zahájení řízení byl nesprávný. Podle této společnosti chápou výrobci chladničkami typu „side--by-side" chladničky, které mají část chladicí a část mrazicí umístěné vedle sebe, se samostatnými vnějšími dvířky pro každou z nich. Společnost tvrdila, že pokud by se měla dodržovat definice dotčeného výrobku v oznámení o zahájení řízení, určité typy s mrazničkou umístěnou v dolní části, tedy kombinované chladničky s mrazničkami

se dvěma dvířky v horní chladicí části a jedněmi dvířky v dolní mrazicí části, by byly do šetření zahrnuty, zatímco srovnatelné modely s jedněmi dvířky na každé části by byly vyloučeny. LG proto žádala, aby buď byly z řízení vyloučeny všechny kombinované chladničky s mrazničkami se třemi nebo více dvířky, nebo řízení bylo rozšířeno na všechny kombinované chladničky s mrazničkami.

13 LG nakonec tvrdila, že důležitá není vnější podoba modelů, konkrétně dvířka, ale vnitřní uspořádání. LG uplatňovala zejména to, že zásadním rozlišovacím rysem chladničky typu „side-by-side" je umístění části chladicí a části mrazicí vedle sebe

14 Dne 14. listopadu 2005 poskytla žalobkyně Komisi rozbory uveřejněné ve spotřebitelských časopisech doporučující zahrnout třídveřové chladničky do vymezení dotčeného výrobku.

15 Dne 17. listopadu 2005 se žalobkyně na schůzce s Komisí seznámila s argumentací LG ohledně vymezení dotčeného výrobku. Reagovala na ni písemně dne 13. prosince 2005. Dopisy ze dne 17. a 25. ledna 2006 předložila LG další vyjádření, na něž žalobkyně reagovala dne 31. ledna 2006. Dne 2. února 2006 byla žalobkyně znovu vyslechnuta Komisí. Dne 6., 7. a 15. února 2006 předložila LG Komisi nová vyjádření k otázce vymezení dotčeného výrobku.

3. *Prozatímní nařízení*

16 Dne 28. února 2006 přijala Komise nařízení (ES) č. 355/2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovozy některých chladniček typu „side-by-side“ pocházejících z Korejské republiky (Úř. věst. L 59, s. 12, dále jen „prozatímní nařízení“).

17 V prozatímním nařízení Komise odmítla tezi LG vycházející ze stejného účelu všech velkých chladniček, a to z důvodu, že trh chladniček typu „side-by-side“ je „samozřejmě samostatný a odlišný segment trhu“. Specifické fyzické vlastnosti, zejména dvoje velká dvířka umístěná vedle sebe, dávají chladničce typu „side-by-side“ na trhu kombinovaných chladniček s mrazničkami specifické místo.

18 Komise rovněž odmítla tezi LG směřující k tomu, aby byly z řízení vyloučeny veškeré kombinované chladničky s mrazničkou vybavené třemi nebo více dveřmi z důvodu, že by šetření umožnilo zjistit, že neexistuje „běžně používaná definice“ chladničky typu „side-by-side.“ Kombinované třídveřové chladničky s mrazničkou zmiňované LG se na trhu naopak nacházejí společně se všemi ostatními modely chladniček typu „side-by-side.“

19 Komise z toho prozatímně dovodila závěr, že přes rozdíly v objemu, volitelných vlastnostech a použitých materiálech mají všechny typy chladniček typu „side-by-side“, včetně kombinovaných chladniček s mrazničkou se třemi dvířky a s mrazničkami umístěnými v dolní části, stejné základní fyzické a technické vlastnosti a v podstatě se používají pro stejné účely.

20 Komise se tedy přidržela toho, že chladničky typu „side-by-side" vyráběné a prodávané v Evropské unii výrobním odvětvím Společenství na straně jedné a chladničky typu „side-by-side" vyráběné a prodávané v Korejské republice na straně druhé vykazují v podstatě stejné fyzické a technické vlastnosti a stejné základní použití, takže je prozatímně považovala za obdobné ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

21 Prozatímní nařízení proto ve svém článku 1 stanoví, že:

„Na chladničky typu ‚side-by-side', tj. kombinované chladničky s mrazničkami o objemu převyšujícím 400 litrů, vybavené nejméně dvěma samostatnými vnějšími dvířky umístěnými vedle sebe, pocházející z Korejské republiky, kódu KN ex 8418 10 20 (kód TARIC 8418 10 20 91) se ukládá prozatímní antidumpingové clo."

4. *Závěrečná fáze šetření*

22 Poté, co Komise žalobkyni a LG sdělila své prozatímní závěry, předložily žalobkyně a LG nová vyjádření ohledně vymezení dotčeného výrobku. LG Komisi rovněž postoupila znalecký posudek k návrhu klasifikace chladniček. Při výměně korespondence žalobkyně i LG své postoje ohledně vymezení dotčeného výrobku rozvinuly.

5. *Dokument poskytující konečné informace*

23 Dne 30. června 2006 vypracovala Komise dokument poskytující konečné informace. Připomněla v něm, že ustálenou praxí orgánů Unie při vymezování dotčeného výrobku je zvažovat na prvním místě základní fyzické a technické vlastnosti tohoto výrobku a že modely zařazené do odlišných segmentů výrobků se obvykle považují za jediný výrobek, pokud mezi různými segmenty neexistují „jasné dělicí čáry".

24 Komise měla za to, že šetření zjistilo, že je tradiční dělení trhu velkoobjemových kombinovaných chladniček na tři segmenty nesporné a známé všem hospodářským subjektům v dotčeném odvětví, takže není odůvodněné do vymezení dotčeného výrobku zahrnout veškeré kombinované chladničky, jak požadovala LG.

25 Komise dále uvedla, že ani fyzické vlastnosti (dvoje dvířka vedle sebe a šíře spotřebiče), ani úvahy související s uváděním na trh a vnímáním spotřebitelů neodůvodňují vyloučit z vymezení dotčeného výrobku třídveřové modely. Komise z toho tedy vyvodila, že „třídveřový model side-by-side" je do tohoto vymezení třeba zahrnout.

6. *Přepracovaný dokument poskytující konečné informace*

26 Dotčeným stranám byla stanovena lhůta s uzávěrkou dne 11. července 2006, ve které mohly k dokumentu poskytujícímu konečné informace předložit své komentáře.

27 Dne 5. a 6. července 2006 postoupil předseda poradního výboru členským státům dokumenty týkající se konečných opatření, které Komise hodlala navrhnout.

28 Dne 11. července 2006 předložily žalobkyně i LG k dokumentu poskytujícímu konečné informace své komentáře. Žalobkyně potvrdila, že souhlasí s vymezením dotčeného výrobku, jehož se přidržela Komise, zatímco LG znovu zpochybnila argumentaci a závěry, které v tomto ohledu Komise přijala.

29 Dopisem ze dne 14. července 2006 informovala Komise členské státy, že změnila svůj postoj ohledně vymezení dotčeného výrobku, z něhož napříště vyloučila třídveřové chladničky.

30 Dopisem ze dne 17. července 2006 adresovaným komisaři pro obchod zpochybnila žalobkyně tuto změnu postoje, o které se dozvěděla neformálně.

31 Dopisem ze dne 19. července 2006 zaslala Komise žalobkyni přepracovaný dokument poskytující konečné informace a o této změně ji informovala. V tomto dokumentu Komise uvedla, že:

„Výše uvedený vývozce předložil další důkazy na podporu definice segmentu chladniček typu ‚side-by-side' na základě vnitřní konfigurace jednotlivých částí, a nikoli na základě umístění dvířek. Po zveřejnění konečných informací a s ohledem na další důkazy předložené stejným vývozcem byla dále zvážena stanoviska některých významných výzkumných institucí a subjektů zabývajících se klasifikací, z nichž většina klasifikuje chladničky typu ‚side-by-side' na základě vnitřní konfigurace, a nikoli na základě umístění dvířek. To vedlo k závěru, že pokud jde od fyzické vlastnosti, model se třemi dvířky nelze […] považovat za součást segmentu chladniček typu ‚side-by-side'. Pokud jde o vnímání zákazníky [spotřebiteli], jak žadatel, tak i výrobní odvětví Společenství předložili spotřebitelské průzkumy, které potvrzují názor příslušné strany a vzájemně si odporují. V tomto ohledu tedy nebylo možné dospět v žádném směru k jednoznačnému závěru.

Z výše uvedeného vyplývá, že model se třemi dvířky by měl být považován za model, který patří do segmentu chladniček s mrazničkou ve spodní části [‚bottom-mount'], a nikoli do segmentu chladniček typu ‚side-by-side'. […]

Proto se považovalo za vhodné přepracovat rozsah definice výrobku uvedené v prozatímním nařízení. Dotyčný výrobek se tedy s konečnou platností definuje jako kombinované chladničky s mrazničkou s objemem převyšujícím 400 litrů a s mrazicí a chladicí částí umístěnými vedle sebe, pocházející z Korejské republiky, spadající nyní pod kód KN ex 8418 10 20."

32 Žalobkyni i ostatním dotčeným stranám byla stanovena lhůta k předložení vyjádření s uzávěrkou dne 31. července 2006 v 10 hodin.

33 Ve dnech 19. a 20. července 2006 se sešel poradní výbor a prozkoumal konečná opatření, která Komise hodlala navrhnout Radě Evropské unie včetně nového vymezení dotčeného výrobku, z něhož byly vyloučeny třídveřové kombinované chladničky.

34 Dopisy ze dne 28. července kritizovala žalobkyně a Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) změnu vymezení dotčeného výrobku obsaženou v přepracovaném dokumentu poskytujícím konečné informace.

35 Dne 31. července 2006 předložila Komise Radě návrh nařízení KOM (2006) 436 v závěrečném znění, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovozy některých chladniček typu „side-by-side" pocházejících z Korejské republiky.

36 Dopisem ze dne 9. srpna 2006 reagovala Komise na vyjádření žalobkyně ze dne 28. července 2006.

7. *Napadené nařízení*

37 Dne 25. srpna 2006 přijala Rada nařízení (ES) č. 1289/2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých chladniček typu „side-by-side" pocházejících z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 236, s. 11, dále jen „napadené nařízení").

38 Napadené nařízení ve svém článku 1 stanoví, že:

„Ukládá se konečné antidumpingové clo na chladničky typu ‚side-by-side', tj. kombinované chladničky s mrazničkou o objemu převyšujícím 400 litrů, s mrazicí a chladicí částí umístěnými vedle sebe, kódu KN ex 8418 10 20 (kód TARIC 8418 10 20 91), pocházející z Korejské republiky."

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

39 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu podala dne 17. listopadu 2006 žalobkyně projednávanou žalobu.

40 Oznámení o podání žaloby bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 30. prosince 2006 (Úř. věst. C 326, s. 67).

41 Komise požádala podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 11. ledna 2007 o vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady, LG o totéž požádala dne 14. února 2007.

42 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 9. února 2007 požádaly CECED a Electrolux o vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání žalobkyně.

43 Usnesením ze dne 26. února 2007 povolil předseda třetího senátu Tribunálu vedlejší účastenství Komise.

44 Usnesením ze dne 26. února 2007 povolil předseda třetího senátu Tribunálu vedlejší účastenství CECED a LG.

45 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 22. června 2007 požádala o vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání žalobkyně Italská republika.

46 Usnesením ze dne 4. září 2007 předseda třetího senátu Tribunálu vedlejší účastenství Italské republiky povolil.

47 Vzhledem k tomu, že se změnilo složení senátů Tribunálu a soudce zpravodaj byl přidělen k šestému senátu, byla tomuto senátu v důsledku toho přidělena i projednávaná věc.

48 Usnesením ze dne 10. ledna 2008 zamítl Soud (šestý senát) žádost společnosti Electrolux o vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

49 Usnesením ze dne 8. října 2009 vyhověl předseda šestého senátu žádosti žalobkyně o důvěrné zacházení s některými jejími dokumenty ve vztahu k CECED a LG s výjimkou jedné z dotčených písemností, u níž bylo důvěrné zacházení ve vztahu k LG zamítnuto. Ucelené znění této naposledy zmíněné písemnosti bylo tedy LG doručeno.

50 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (šestý senát) o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval účastníky řízení, aby písemně odpověděli na několik otázek. Této žádosti účastníci řízení vyhověli ve stanovené lhůtě.

51 Řeči a odpovědi účastníků řízení na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 11. listopadu 2009.

52 Žalobkyně podporovaná Italskou republikou a CECED navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené nařízení, protože vymezení dotčeného výrobku a obdobného výrobku, které v něm Rada zvolila, nezahrnuje veškeré velké kombinované chladničky s mrazničkami mající alespoň dvoje vedle sebe umístěná dvířka;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

53 Rada, podporovaná Komisí a LG, navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou, nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

54 Vzhledem k překážce na straně soudce T. Čipeva po ukončení ústní části řízení, byla věc nově přidělena předsedovi senátu A. W. H. Meijovi jako soudci zpravodaji a bylo určeno, že senát na základě čl. 32 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu doplní soudce V. Vadapalas.

55 Usnesením ze dne 5. července 2010 Tribunál (šestý senát) ve svém novém složení znovuzahájil ústní část řízení a účastníci řízení byli informováni, že budou vyslechnuti na novém jednání dne 8. listopadu 2010.

56 Dopisy ze dne 9., 12., 14., 15. a 16. července 2010 informovaly žalobkyně, Rada, Komise, CECED, LG a Italská republika Tribunál, že se nového slyšení vzdávají.

57 Předseda šestého senátu proto rozhodl o ukončení ústní části řízení.

Právní otázky

1. *K domnělému porušení čl. 116 odst. 6 jednacího řádu*

58 Při jednání Rada poznamenala, že Italská republika nemůže ve své žádosti o vstup do řízení jako vedlejší účastnice rozvíjet připomínky k meritu sporu, které mohou být formulovány pouze v ústní části řízení.

59 Tribunál uvádí, že na základě čl. 116 odst. 6 jednacího řádu je vedlejší účastník, který tak jako Italská republika podal návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení po uplynutí lhůty šesti týdnů stanovené v čl. 115 odst. 1 dotčeného jednacího řádu, která začíná běžet ode dne zveřejnění oznámení o podání žaloby v Úředním věstníku, oprávněn pouze účastnit se písemné části řízení, obdržet zprávu k jednání a předložit při jednání na jejím základě vyjádření (rozsudek Soudního dvora ze dne 26. března 2009, Selex Sistemi Integrati v. Komise, C-113/07 P, Sb. rozh. s. I-2207, bod 36).

60 Je však třeba konstatovat, že – jak při jednání uvedla Italská republika – pozorování, která učinila ve své žádosti o vstup do řízení jako vedlejší účastnice, představují pouze popis důvodů, kterých se dovolávala na podporu této žádosti, a které se tedy netýkají opodstatněnosti žaloby.

61 Je tedy třeba uzavřít, že k porušení ustanovení čl. 16 odst. 6 jednacího řádu nedošlo.

2. *K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení*

K přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

62 Rada tvrdí, že je tato žaloba nepřípustná, protože se žalobkyně domáhá částečného zrušení napadeného nařízení pouze potud, pokud vymezení dotčeného výrobku a obdobného výrobku, které v něm Rada zvolila, nezahrnuje veškeré velkoobjemové kombinované chladničky a mrazničky mající alespoň dvoje vedle sebe umístěná vnější dvířka. Rada se v tomto ohledu dovolává judikatury, podle níž je částečné zrušení unijního aktu možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu.

63 Rada rovněž zpochybňuje návrh formulovaný žalobkyní v její replice, kterým se žalobkyně snaží domoci toho, aby se zrušením napadeného nařízení nebo jeho článku 1 byla zachována platnost napadeného aktu, až dokud unijní orgány nepřijmou opatření vyplývající ze zrušujícího rozsudku Soudního dvora. Tento návrh totiž znamená změnu předmětu sporu v průběhu řízení, takže Tribunál by rozhodoval *ultra petita*, pokud by celé napadené nařízení nebo celý jeho článek 1 zrušil.

64 Rada konečně uvádí, že Tribunál nemůže napravovat omyl unijních orgánů tím, že by zneplatnil „vyloučení“ třídveřových chladniček z působnosti sporných antidumpingových opatření „v poslední minutě.“

65 Žalobkyně argumenty, které Rada na podporu nepřípustnosti žaloby rozvinula, zpochybňuje.

Závěry Tribunálu

66 Tribunál se domnívá, že za okolností projednávané věci není namístě o argumentech, které Rada na podporu nepřípustnosti žaloby rozvinula, rozhodovat, neboť návrhová žádání žalobkyně směřující ke zrušení musejí být každopádně zamítnuta co do merita (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 23. března 2004, Francie v. Komise, C-233/02, Recueil, s. I-2759, bod 26).

K věci samé

67 Na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení vznáší žalobkyně čtyři žalobní důvody. Zaprvé neměly Rada a Komise dodržet právo žalobkyně na obhajobu v souvislosti s „vyloučením“ třídveřových chladniček z vymezení dotčeného výrobku „v poslední minutě“. Orgány zadruhé v rozporu s čl. 15 odst. 2 základního nařízení nevedly ohledně tohoto vyloučení konzultace se členskými státy „včas“ v rámci

poradního orgánu. Zatřetí není napadené nařízení, pokud jde o sporné vyloučení, dostatečně odůvodněné. Začtvrté a naposledy se orgány při volbě metody použité k vymezení dotčeného výrobku dopustily nesprávného právního posouzení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva žalobkyně na obhajobu v souvislosti s „vyloučením" třídveřových chladniček z vymezení dotčeného výrobku „v poslední minutě"

– Argumenty účastníků řízení

68 Žalobkyně na prvním místě tvrdí, že Komise vypracovala přepracovaný dokument poskytující konečné informace dne 19. července 2006 a že byla povinna na základě čl. 20 odst. 5 základní nařízení (nyní čl. 20 odst. 5 nařízení č. 1225/2009) poskytnout dotčeným stranám nejméně deset dnů k tomu, aby mohly předložit svá vyjádření. Komise přitom postoupila návrh konečných opatření Radě dne 31. července 2006, tedy několik hodin po uplynutí lhůty stanovené dotčeným stranám k předložení jejich vyjádření (viz bod 32 výše).

69 Žalobkyně poznamenává, že změna vymezení obdobného výrobku se týká „podstatného prvku" antidumpingového řízení a že v jeho pokročilé fázi je velmi neobvyklá. Žalobkyně tak Komisi postoupila 30 stran vyjádření spolu se 13 novými přílohami, na které se v napadeném nařízení vůbec neodkazuje. Toto nařízení totiž pouze přebírá

úvahy, které se již objevily v přepracovaném dokumentu poskytujícím konečné informace postoupeném dne 19. července 2006.

70 Žalobkyně rovněž poznamenává, že skutečnost, že Komise s odpovědí na její vyjádření čekala až do dne 9. srpna 2009, a že tak učinila podrobně, ukazuje, že její vyjádření byla relevantní a vyžadovala zevrubný přezkum, k němuž došlo až poté, co Komise změnila svůj konečný návrh a dne 31. července 2006 jej postoupila Radě. Skutečnost, že si Komise neponechala dost času k přezkumu vyjádření žalobkyně, za těchto okolností zbavila právo žalobkyně na obhajobu užitečného účinku.

71 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že lhůta stanovená v čl. 20 odst. 5 základního nařízení není pouhou formalitou, kterou je třeba dodržet, nýbrž má zaručit právo dotčených stran na to, aby byly účelně vyslechnuty.

72 Na druhém místě žalobkyně v replice tvrdí, že s výjimkou dvou dopisů a jedné poznámky americké administrativy, které Rada připojila do přílohy žalobní odpovědi, aby prokázala „lobbying“, jehož předmětem vymezení dotčeného výrobku do poslední chvíle bylo, žádný z dokumentů nebo telefonických rozhovorů, které měly vliv na konečné závěry, k nimž Komise dospěla, nebyly ke znění jejího spisu, které nebylo důvěrné, připojeny a dotčené strany se s nimi tak neseznámily. Z tohoto důvodu porušila Rada právo žalobkyně na obhajobu. Tím, že neuveřejnila veškeré dokumenty vztahující se k „lobbyingu“ uplatňovanému vůči Komisi, měla Rada rovněž porušit procesní rovnost a rovnost zbraní.

73 Komise zpochybňuje opodstatněnost tohoto žalobního důvodu, jakož i přípustnost argumentů, které žalobkyně uplatnila ve fázi repliky.

– Závěry Tribunálu

74 Dodržování práva na obhajobu je základní zásadou unijního práva, na jejímž základě musí být umožněno podnikům, jichž se týká šetření předcházející přijetí antidumpingového nařízení, účinně vyjádřit v průběhu správního řízení své stanovisko k pravdivosti a relevanci skutkových zjištění a tvrzených okolností (viz rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, body 288 a 289 a citovaná judikatura).

75 Tento požadavek je naplněn v článku 20 základního nařízení, který ve svém odstavci 4 (čl. 20 odst. 4 je nyní čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1225/2009) zakotvuje písemné sdělování konečných informací. Podle tohoto ustanovení, pokud nakonec přijaté rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah než těch, které byly sděleny prostřednictvím konečných informací, musí být tyto jiné skutečnosti nebo úvahy „sděleny co nejdříve." Článek 20 odst. 5 základního nařízení upřesňuje, že „ke stanoviskům obdrženým po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů".

76 V projednávaném případě je nesporné, že Komise žalobkyni postoupila přepracovaný dokument poskytující konečné informace dne 19. července 2006 a k tomu, aby mohla předložit svá vyjádření, jí stanovila lhůtu s uzávěrkou dne 31. července 2006.

Nesporné je rovněž to, že žalobkyně předložila svá vyjádření k přepracovanému dokumentu poskytujícímu konečné informace dne 28. července 2006 a že Komise předložila návrh konečného nařízení Radě dne 31. července 2006 neboli dvanáct dní po postoupení přepracovaného dokumentu poskytujícího konečné informace žalobkyni. Z toho plyne, že Komise měla k dispozici vyjádření postoupená žalobkyní před uplynutím desetidenní lhůty předepsané čl. 20 odst. 5 základního nařízení a že s předložením návrhu konečného nařízení Rady na uplynutí této lhůty vyčkala.

77 Kromě toho je třeba uvést, že okolnost, že návrh konečného nařízení předložený Radě je v Komisi pro účely získání souhlasu členů tohoto orgánu šířen písemným postupem, nezpochybňuje možnost, aby byla žalobkyně užitečně vyslechnuta, protože Komise může uvedený písemný postup případně zastavit anebo také v návaznosti na vyjádření předložená dotčenými stranami svůj věcný záměr změnit.

78 Je tedy třeba uzavřít, že Komise čl. 20 odst. 5 základního nařízení neporušila. Z tohoto důvodu nelze konstatovat žádné porušení práva žalobkyně na obhajobu.

79 Takový závěr nelze zpochybnit argumentem žalobkyně, že bylo porušeno její právo na obhajobu, jakož i právo být informována, protože jí v rozporu s článkem 20 základního nařízení nebyly postoupeny některé dopisy ani záznamy z telefonických rozhovorů.

80 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně dovozuje existenci doplňujících dokumentů, které jí nebyly postoupeny, z existence dokumentů předložených Radou v řízení před Tribunálem, a sice ze dvou dopisů adresovaných americkými orgány Komisi a z vnitřního dopisu mezi složkami Komise se záznamy z telefonického rozhovoru s americkými orgány.

81 Je však třeba uvést, že žalobkyně existenci doplňujících dokumentů, které měly vliv na konečné závěry Komise, bez jakéhokoli důkazu toliko předpokládá.

82 Žalobkyně tedy nemůže na podporu svého žalobního důvodu namítat, že k postoupení takových dokumentů nedošlo.

83 S ohledem na výše uvedené je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

Ke druhému důvodu, vycházejícímu z toho, že v rámci poradního výboru nebyla provedena konzultace ohledně vyloučení třídveřových chladniček z vymezení dotčeného výrobku se členskými státy „včas“

– Argumenty účastníků řízení

84 Žalobkyně uvádí, že podle čl. 15 odst. 2 druhé věty základního nařízení (nyní čl. 15 odst. 2 druhé věty nařízení č. 1225/2009) musí předseda poradního výboru sdělit členským státům v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dnů před zasedáním tohoto výboru, veškeré potřebné informace.

85 Toto ustanovení mělo být v projednávaném případu porušeno, neboť poradní výbor nemohl vydat své stanovisko s plnou znalostí věci, jelikož jeho členům nebyly sděleny veškeré potřebné informace deset pracovních dnů před jeho zasedáním ve dnech 19. a 20. července 2006, takže jeho členové byli o rozhodnutí Komise vyloučit třídveřové chladničky z vymezení dotčeného výrobku informováni až dne 14. července 2006.

86 Tato procesní lhůta deseti pracovních dnů byla do základního nařízení vložena za účelem zaručit práva dotčených stran a právní jistotu. Povinnost vést konzultaci se členskými státy v rámci poradního výboru užitečně představuje podstatnou náležitost, jelikož může mít dopady na obsah aktu, který bude nakonec přijat. Konzultace se členskými státy totiž mohla přivést Komisi ke změně jejího postoje.

87 Žalobkyně doplňuje, že obrat, který učinila Komise, pokud jde o vymezení dotčeného výrobku, otevřel „zcela novou debatu". K přípravě na ni potřebovali členové poradního výboru čas.

88 Rada zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

– Závěry Tribunálu

89 Ze spisu plyne, že na svém zasedání ve dnech 19. a 20. července 2006 se poradní výbor vyslovil k návrhu konečných opatření Komise z hlediska informací, které byly členským státům uceleně sděleny teprve dne 14. července 2006.

90 Z toho plyne, že v rozporu s ustanovením čl. 15 odst. 2 základního nařízení neobdržely členské státy veškeré potřebné informace k tomu, aby se vyslovily k rozhodnutí Komise vyloučit třídveřové chladničky z vymezení dotčeného výrobku, deset pracovních dnů před zasedáním poradního výboru.

91 Toto porušení lhůty předepsané čl. 15 odst. 2 základního nařízení však samo o sobě nemůže představovat porušení podstatných procesních náležitostí, které by mělo za následek neplatnost postupu konzultace se členskými státy v rámci poradního výboru, a tedy i vymezení dotčeného výrobku zvoleného v napadeném nařízení.

92 Podle bodu 17 odůvodnění nařízení č. 461/2004, které v tomto ohledu základní nařízení změnilo, informace sdělované členským státům v rámci poradního výboru „by měly být" zasílány nejpozději deset dnů přede dnem zasedání stanoveným předsedou poradního výboru, „aby měly členské státy dostatek času na ověření těchto informací".

93 Ze znění tohoto bodu odůvodnění, a to zejména z použití podmiňovacího způsobu („by měly být"), plyne, že dodržení dotčené lhůty není předepsáno pod sankcí neplatnosti postupu konzultace s členskými státy v rámci poradního výboru, nýbrž že požadavkům čl. 15 odst. 2 základního nařízení lze naopak vyhovět, mají-li členské státy dostatek času k přezkoumání informací, které jim byly předsedou poradního výboru sděleny (viz *per analogiam* rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2004, FICF a další v. Komise, T-317/02, Sb. rozh. s. II-4325, bod 188 a citovaná judikatura).

94 Žalobkyně přitom neprokázala, že členské státy neměly nutný čas k tomu, aby se mohly užitečně seznámit s údaji vztahujícími se k novému vymezení dotčeného výrobku zvolenému Komisí, a že poradní výbor z tohoto důvodu nemohl vydávat své stanovisko s plnou znalostí věci.

95 Ze spisu naopak plyne, že otázka vymezení dotčeného výrobku byla zevrubně prodiskutována zástupci členských států na různých zasedáních poradního výboru konaných během šetření a že toto vymezení bylo pojednáno zejména v dokumentech souvisejících s konečnými opatřeními, předložených členským státům Komisí dne 5. července 2006.

96 Je tedy třeba uzavřít, že porušení lhůty stanovené čl. 15 odst. 2 základního nařízení nemohlo mít vliv na výsledek postupu konzultace, a tedy ani na vymezení dotčeného výrobku, které bylo nakonec v napadeném nařízení zvoleno (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 10. července 1991, RTE v. Komise, T-69/89, Recueil, s. II-485, bod 27, a ze dne 27. listopadu 1997, Kaysersberg v. Komise, T-290/94, Recueil, s. II-2137, bod 88).

97 Proto je marné, že Italská republika při jednání tvrdila, že nedodržení uvedené lhůty připravilo členy poradního výboru o možnost užitečně zpochybnit změnu vymezení dotčeného výrobku.

98 V tomto ohledu je kromě toho třeba uvést, že Rada upřesnila, aniž to bylo zpochybněno, že jakkoli některé členské státy na tomto zasedání požádaly a získaly dodatečnou lhůtu k písemnému předložení svého stanoviska k návrhu konečných opatření Komise s uzávěrkou dne 27. července 2006, žádný z nich však neprohlásil, že tato lhůta je nedostatečná ani nepožádal o dodatečnou lhůtu pro rozhodnutí.

99 Za těchto podmínek je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

Ke třetímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného nařízení, pokud jde o vymezení dotčeného výrobku

– Argumenty účastníků řízení

100 Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění napadeného nařízení pokud jde o vymezení dotčeného výrobku, které v něm bylo nakonec zvoleno, jí neumožňuje porozumět ani napadnout opodstatněnost konečných závěrů, které v této otázce dovodila Rada a Komise, a Tribunálu neumožňuje, aby v tomto ohledu vykonával soudní dohled.

101 S ohledem na zásadní a opožděnou povahu obratu Komise při vymezování dotčeného výrobku, má být odůvodnění napadeného nařízení nedostatečné k tomu, aby bylo možné porozumět argumentaci následované v reakci na více než rok široce rozvíjené argumenty a předkládané důkazní prostředky, pokud jde o tento pojem.

102 Orgány měly namísto toho, aby toliko vyjadřovaly své nové vymezení dotčeného výrobku opírající se o dříve užité skutkové okolnosti a věcné prvky vysvětlit, proč by kritérium vnitřní konfigurace velkoobjemových kombinovaných chladniček opírající se výlučně o jejich fyzické vlastnosti mělo nahradit kritérium jejich vnějších vlastností, tedy přítomnost nejméně dvou samostatných a vedle sebe umístěných křídlových dvířek, až dosud přitom považované za odpovídající z důvodu fyzických vlastností spotřebičů na straně jedné a z důvodu vnímání spotřebitelů na straně druhé.

103 Orgány tento posledně zmíněný parametr nemohly povšechně vyloučit, zatímco dotčené strany a Komise o něm urputně diskutovaly a byl považován za zásadní podklad pro původní vymezení dotčeného výrobku. Úvaha, že vnímání spotřebitelů už není rozhodné, nebyla dostatečně odůvodněna. Odmítají-li unijní orgány tak, jako je tomu v projednávaném případu, rozporné průzkumy mínění spotřebitelů, měly by vysvětlit, v čem jim taková rozpornost konkrétně vadí.

104 Body odůvodnění napadeného nařízení uvádějí, že unijní orgány k vyloučení třídveřového modelu z vymezení dotčeného výrobku dospěly poté, co široce přezkoumaly postoje určitých výzkumných institucí a subjektů zabývajících se klasifikací ve světle dodatečných důkazů, které LG předložila po postoupení dokumentu poskytujícího konečné informace.

105 LG přitom zaprvé nepředložila žádný dodatečný důkaz, nýbrž se omezila na ujišťování, že vnitřní konfigurace výrobku je důležitější než jeho vnější vlastnosti, a na předložení dopisu jistého institutu ze dne 10. července 2006 opakujícího stanovisko, které předložila Komisi v dubnu 2006 a které jí vytýká, že se ve svém dokumentu poskytujícím konečné informace k tomuto stanovisku nepřipojila.

106 Zadruhé Rada a Komise údajně nevysvětlily, proč je postoje vyjádřené určitými výzkumnými institucemi a subjekty zabývajícími se klasifikací, z nichž většina klasifikuje kombinované chladničky „side-by-side“ na základě jejich vnitřní konfigurace, a nikoli podle pozice dvířek, vedly k závěru, že z hlediska fyzických vlastností nelze třídveřový model považovat za součást segmentu kombinovaných chladniček „side-by-side.“ Stejně tak prý neověřily, jakou autoritu tato zařízení, označovaná za „přední“, mají.

107 Rada a Komise navíc měly vysvětlit, proč určité důkazní prostředky uvedené ve spisu z října 2005 nebyly pro účely šetření považovány za přesvědčivé ani proč nebyly vzaty v úvahu další důkazní prostředky, jako publikace nezávislých spotřebitelských sdružení, z nichž se některé výslovně týkají třídveřových kombinovaných chladniček.

108 Žalobkyně doplňuje, že praxí orgánů není v rámci vymezení dotčeného výrobku kategorizovat, ledaže mezi jednotlivými segmenty existují „jasné dělicí čáry". V projednávaném případě přitom mezi dvoudveřovými a třídveřovými kombinovanými chladničkami „jasné dělicí čáry" neexistují. Orgány nevysvětlily, proč při neexistenci „jasn[ých] dělicí[ch] čár[…]" považovaly za nezbytné vytvářet svou vlastní kategorizaci.

109 Žalobkyně nakonec předpokládá, že „náhlý" obrat orgánů způsobil „lobbying" v poslední minutě, jehož prvky však z odůvodnění napadeného nařízení neplynou.

110 Rada opodstatněnost argumentů žalobkyně zpochybňuje.

– Závěry Tribunálu

111 Je třeba připomenout, že z odůvodnění aktu unijních orgánů musejí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a hájit svá práva a aby soud mohl

vykonávat svůj přezkum (rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2005, Common Market Fertilizers v. Komise, T-134/03 a T-135/03, Sb. rozh. s. II-3923, bod 156).

112 Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech projednávaného případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63).

113 Otázka, zda je odůvodnění aktu dostačující, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. února 1996, Belgie v. Komise, C-56/93, Recueil, s. I-723, bod 86, a rozsudek Kaysersberg v. Komise, uvedený výše, bod 150).

114 Pokud tedy nařízení, které tak, jako je tomu v projednávaném případě, zavádí konečná antidumpingová cla, spadá do systematického rámce souboru opatření, nelze požadovat, aby jeho odůvodnění upřesňovalo jednotlivé skutkové a právní okolnosti, někdy velmi obsáhlé a složité, které jsou jeho předmětem, ani aby orgány zaujímaly postoj ke všem argumentům, kterých se dotčené strany dovolávají. Je naopak dostačující, aby orgán, který akt vydal, vyložil skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají v systematice sporného nařízení zásadní význam.

115 Odůvodnění nařízení zavádějícího antidumpingová cla se musí jistě posuzovat zejména s ohledem na informace, které byly dotčeným stranám unijními orgány sděleny, a vyjádření předložená těmito dotčenými stranami v rámci šetření. Orgány však nejsou povinny odůvodňovat konkrétně to, že nezohlednily různé argumenty, které dotčené strany vznášejí. Stačí, aby nařízení obsahovalo jasné odůvodnění hlavních

prvků, které se v jejich rozboru vyskytly, protože toto odůvodnění může objasnit důvody, pro které orgány vyloučily příslušné argumenty, kterých se dotčené strany v rámci správního řízení dovolávají.

116 Kromě toho nařízení, které na základě šetření zavádí antidumpingová cla, musí být odůvodněno pouze ve vztahu ke všem skutkovým a právním okolnostem, které jsou rozhodné pro účely posouzení, jež je v něm uskutečněno. Účelem povinnosti odůvodnění takového aktu není vysvětlovat vývoj názoru orgánu v průběhu správního řízení, a tato povinnost tedy není určena k odůvodňování odchylek řešení přijatého v konečném aktu od předběžného názoru uvedeného v dokumentech zpřístupněných zúčastněným stranám v průběhu tohoto řízení k tomu, aby jim bylo umožněno vyjádřit jejich stanovisko. Tato povinnost tedy ani neukládá orgánu povinnost vysvětlit, proč byl jeho názor, o kterém uvažoval v určité fázi správního řízení, případně neodůvodněný.

117 Jak plyne z bodů 10 a 11 odůvodnění napadeného nařízení, vymezení dotčeného výrobku se v projednávaném případě opírá o dvojí premisu o tradičním rozdělení trhu velkoobjemových kombinovaných chladniček s mrazničkami (viz bod 6 výše) a o „jasn[ých] dělicí[ch] čár[ách]“ mezi těmito třemi segmenty.

118 Za účelem určení, zda velkoobjemové kombinované chladničky s mrazničkami spadají do segmentu „bottom mount“ nebo do segmentu kombinovaných chladniček s mrazničkami „side-by-side“ vymezila Komise v bodě 13 napadeného nařízení dotčený výrobek nejprve na základě jeho vnějších vlastností, a sice přítomnosti nejméně dvou oddělených a vedle sebe umístěných křídlových dvířek, opírajíce se jak o fyzické vlastnosti výrobku, tak o vnímání spotřebitelů, protože žalobkyně vymezila a oznámila třídveřový model jako chladničku „side-by-side“.

119 V témže bodu odůvodnění je upřesněno, že v této předběžné fázi šetření se Komise nedomnívala, že by odlišné umístění chladicího a mrazicího oddílu v kombinované chladničce s mrazničkou „side-by-side“ a v třídveřovém modelu představovalo rozhodující rozlišovací kritérium umožňující při neexistenci přesvědčivých důkazních prostředků a obecně přijímaného vymezení kombinovaných chladniček s mrazničkou „side-by-side“ vyloučit třídvéřový model z vymezení dotčeného výrobku.

120 Jak plyne z bodu 14 odůvodnění napadeného nařízení, Komise se však domnívala, že v rámci svého šetření musí obsáhleji posoudit postoje vyjadřované některými předními výzkumnými institucemi a subjekty zabývajícími se klasifikací, z nichž většina klasifikuje kombinované chladničky s mrazničkami „side-by-side“ v závislosti na jejich vnitřní konfiguraci, a nikoli podle umístění jejich dvířek.

121 V témže bodu odůvodnění je upřesněno, že Komise takto dospěla k revizi vymezení dotčeného výrobku zvoleného v prozatímním nařízení a na základě jeho fyzických vlastností k definitivnímu vyloučení třídveřového modelu ze segmentu kombinovaných chladniček s mrazničkou „side-by-side“, jak to plyne z bodu 15 odůvodnění napadeného nařízení.

122 V tomto ohledu je v bodu 14 odůvodnění napadeného nařízení upřesněno, že Komise vyloučila kritérium vnímání spotřebitelů jakožto neadekvátní na podporu jasného závěru ve prospěch nebo proti zahrnutí třídveřových chladniček do vymezení dotčeného výrobku, a to s ohledem na rozporné výsledky spotřebitelských výzkumů, které na podporu svých jednotlivých stanovisek předložily žalobkyně i průmysl Společenství.

123 Za těchto okolností, jak bylo vyloženo v bodě 15 odůvodnění napadeného nařízení, měly orgány za to, že třídveřový model spadá do segmentu kombinovaných chladniček s mrazničkou „bottom-mount", a nikoli do segmentu kombinovaných chladniček s mrazničkou „side-by-side."

124 Je tedy třeba mít za to, že orgány své rozhodnutí vyloučit třídveřový model z vymezení dotčeného výrobku, když uvedly, že spotřebitelské průzkumy jsou rozporné, dostatečně odůvodnily, jelikož z tohoto konstatování plyne, že z důvodu existence takového rozporu nelze z uvedených průzkumů ve vztahu ke kritériu vycházejícímu z vnímání spotřebitelů dovozovat žádný nesporný závěr.

125 Poté, co orgány takto konstatovaly, že vymezení nelze provést podle kritéria vycházejícího z vnímání spotřebitelů, vyslovily se na základě postojů předních výzkumných institucí a subjektů zabývajících se klasifikací, které kombinované chladničky s mrazničkou „side-by-side" většinou klasifikují na základě jejich vnitřní konfigurace, a nikoli na základě pozice dvířek.

126 Takový odkaz je dostatečným odůvodněním vymezení dotčeného výrobku, které bylo v napadeném nařízení zvoleno.

127 Žalobkyně proto orgánům nesprávně vytýká, že nevysvětlily, proč při neexistenci „jasn[ých] dělicí[ch] čár[…]" mezi dvoudveřovými a třídveřovými kombinovanými chladničkami s mrazničkami „side-by-side" považovaly za nutné provést svou vlastní kategorizaci: tím, že orgány uvedly, že hlavní vlastnost kombinovaných chladniček s mrazničkou „side-by-side" vychází z uspořádání oddílů, učinily z tohoto kritéria dělící linii mezi dvoudveřovými a třídveřovými kombinovanými chladničkami s mrazničkami „side-by-side", aniž v tomto ohledu byly nutné zevrubnější vývody.

128 Kromě toho je třeba připomenout, že porušení povinnosti uvést odůvodnění představuje žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, jenž se jako takový liší od žalobního důvodu vycházejícího z nesprávného odůvodnění rozhodnutí, jehož přezkum spadá do přezkumu opodstatněnosti tohoto rozhodnutí (rozsudek Komise v. Sytraval a Brink's France, uvedený výše, bod 67; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2009, Qualcomm v. Komise, T-48/04, Sb. rozh. s. II-2029, bod 179).

129 K dodržení povinnosti uvést odůvodnění tedy stačilo, aby orgány – jak to také učinily – vyložily důvody, které zvolily za účelem definitivního vyloučení třídveřových kombinovaných chladniček s mrazničkami z vymezení dotčeného výrobku, v rozporu s těmi, které zvolily v původním vymezení, jehož prozatímní povahu prozatímní nařízení ostatně výslovně uvádělo v bodě 17 svého odůvodnění, a to aniž byly povinny zabývat se v rámci odůvodnění tohoto vyloučení všemi skutkovými a právními důvody pojednanými v průběhu správního řízení.

130 Za těchto okolností je třeba uzavřít, že odůvodnění napadeného nařízení, pokud jde o vymezení dotčeného výrobku, umožnilo žalobkyni, která se celkově vzato úzce účastnila správního řízení, a z toho důvodu byla seznámena s problémem vymezení dotčeného výrobku, porozumět a napadnout opodstatněnost nakonec zvoleného řešení a Tribunálu vykonávat soudní dohled v tomto ohledu, jak ostatně plyne z přezkumu čtvrtého žalobního důvodu.

131 Argumentu žalobkyně, že změny vymezení dotčeného výrobku způsobil „ ‚lobbying' v poslední minutě", jehož důvody napadené nařízení nezmiňuje, se nelze každopádně účinně dovolávat, protože ze všeho, co bylo uvedeno výše, plyne, že napadené nařízení z právního hlediska dostatečně popisuje skutkové a právní okolnosti relevantní pro účely posouzení, které je v něm provedeno.

132 S ohledem na výše uvedené je třeba třetí žalobní důvod zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení při volbě metody vymezení dotčeného výrobku

– Argumenty účastníků řízení

133 Žalobkyně tvrdí, že metoda vymezení dotčeného výrobku je v rozporu se čl. 1 odst. 1 a 4 základního nařízení, protože Rada nevzala v úvahu vnímání spotřebitelů.

134 Žalobkyně totiž tvrdí, že rozdíly, pokud jde o fyzické vlastnosti dotčených chladniček, jsou v tomto bodu redukovány, takže nemají vliv na konečné použití těchto výrobků. Fyzické rozdíly přitom odůvodňují rozlišování výrobků, pouze pokud mají význam pro spotřebitele. Protože tak rozdíly, pokud jde o fyzické vlastnosti chladniček, nemají vliv na jejich konečné použití, nemohly orgány ignorovat jejich omezený vliv na vnímání spotřebitelů. Rada se tudíž v projednávaném případě měla dopustit nesprávného právního posouzení, když vyloučila důkazní prostředky vztahující se ke vnímání spotřebitelů.

135 V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že ve svém nařízení (EHS) č. 1418/88 ze dne 17. května 1988, jímž se zavádí prozatímní antidumpingové clo na dovoz jehličkových tiskáren pocházejících z Japonska (Úř. věst. L 130, s. 12), měla sama Komise za to, že drobné rozdíly, které se netýkají zásadních fyzických a technických vlastností výrobků, mohou umožňovat vyloučení obdobnosti výrobků pouze v případech, kdy mají tyto rozdíly za následek, že aplikace dotčených výrobků, jejich užití nebo vnímání, jež z nich má zákazník, jsou velmi odlišné (bod 12 odůvodnění nařízení č. 1418/88). Protože se unijní orgány domnívaly, že důkazní prostředky vztahující se ke vnímání spotřebitelů nejsou rozhodné, měly zvolit širší vymezení dotčeného výrobku zahrnující i třídveřové chladničky.

136 Žalobkyně upřesňuje, že nezpochybňuje skutkové posouzení provedené Radou za účelem vymezení dotčeného výrobku a dovolává se toliko nesprávného právního posouzení v souvislosti s metodou použitou k vymezení dotčeného výrobku.

137 Rada opodstatněnost tohoto žalobního důvodu zpochybňuje.

– Závěry Tribunálu

138 Předně je třeba uvést, že vymezení dotčeného výrobku v rámci antidumpingového šetření má za cíl napomoci vypracování seznamu výrobků, které budou případně předmětem uložení antidumpingových cel. Za účelem této operace mohou orgány zohlednit vícero faktorů, jako jsou zejména fyzické, technické a chemické vlastnosti

výrobků, jejich použití, jejich vzájemnou zaměnitelnost, jejich vnímání spotřebitelem, distribuční kanály a výrobní proces, výrobní náklady a kvalitu.

139 V projednávaném případu Rada, jak vyplývá z přezkumu třetího žalobního důvodu, v bodě 13 napadeného nařízení uvedla, že od chvíle, kdy Komise zahájila řízení, se přezkum dotčeného výrobku prováděl s přihlédnutím jak k fyzickým a technickým vlastnostem, tak k vnímání dotčených výrobků spotřebiteli. V bodě 14 odůvodnění napadeného nařízení dospívá Rada poté, co přezkoumala důkazní prostředky i postoje vyjádřené některými předními výzkumnými institucemi a subjekty zabývajícími se klasifikací směřující na podporu vymezení segmentu chladniček „side-by-side" na základě vnitřní konfigurace oddílů, a nikoli pozice dvířek, k závěru, že z hlediska fyzických vlastností nelze třídveřový model považovat za součást segmentu kombinovaných chladniček s mrazničkami „side-by-side". Rada poté, co následně přezkoumala vnímání spotřebitelů, měla za to, že důkazní prostředky předložené v tomto ohledu žalobkyní a průmyslem Společenství „si vzájemně odporují", takže pro účely vymezení dotčeného výrobku neumožňují dovodit jasný závěr.

140 Stačí tak konstatovat, že v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, přezkoumala Rada důkazní prostředky související s vnímáním spotřebitelů, přičemž však dospěla k závěru, že tyto prostředky se popírají, a tedy pro účely vymezení dotčeného výrobku nejsou rozhodné. Argument žalobkyně, že Rada ignorovala vnímání spotřebitelů tedy musí být zamítnut jako skutkově neodůvodněný.

141 Pokud jde o tezi žalobkyně, že fyzické rozdíly odůvodňují rozlišování výrobků, pouze pokud mají význam pro spotřebitele, je třeba uvést, že tato teze nenachází podporu ani v základním nařízení, ani v judikatuře. Jak plyne z bodu 138 výše, pro účely vymezení dotčeného výrobku mohou totiž unijní orgány brát v úvahu rozmanité faktory,

mezi nimiž fyzické, technické a chemické vlastnosti výrobků přirozeně zaujímají významné místo, avšak nejsou nutně přednostní. Každopádně se nelze domnívat, že rozdíly co do fyzických či technických vlastností jsou relevantní, pouze odrážejí-li se ve vnímání spotřebitelů.

142 Pokud jde dále o tvrzení žalobkyně, že rozdíly co do fyzických a technických vlastností chladniček jsou omezené či subtilní, stačí uvést, že toto skutkové posouzení se v napadeném nařízení neobjevuje. Z bodů 14 a 15 uvedeného nařízení naopak plyne, že při posuzování fyzických vlastností chladniček přikládala Rada význam spíše jejich vnitřní konfiguraci než pozici dvířek, a měla následně za to, že takto konstatované rozdíly odůvodňují, aby třídveřové modely nebyly považovány za součást segmentu kombinovaných chladniček „side-by-side". Žalobkyně se přitom výslovně zdržuje toho, aby zpochybňovala skutková posouzení provedená Radou.

143 Je tedy třeba konstatovat, že premisa, o kterou se opírá argumentace žalobkyně a podle které z fyzických a technických vlastností zkoumaných výrobků plynou pouze drobné rozdíly, spočívá na prostém tvrzení, na jehož podporu není předkládán žádný důkazní prostředek směřující k potvrzení jeho věcnosti.

144 Z tohoto důvodu stačí rovněž odmítnout tvrzení, že jelikož důkazní prostředky vztahující se k vnímání spotřebitelů nebyly považovány za rozhodné, mělo vymezení dotčeného výrobku zahrnovat třídveřové chladničky.

145 S ohledem na vše, co bylo uvedeno výše, je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout.

146 Z toho vyplývá, že tato žaloba musí být v plném rozsahu zamítnuta.

K nákladům řízení

147 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

148 Vzhledem k tomu, že Rada a LG požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou a LG.

149 CECED ponese vlastní náklady řízení.

150 Kromě toho podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu nesou členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení.

151 Italská republika a Komise tedy ponesou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Whirlpool Europe Srl ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a LG Electronics, Inc.

3) Italská republika, Evropská komise a Conseil européen de la construction ďappareils domestiques (CECED) ponesou vlastní náklady řízení.

Meij Vadapalas Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 13. září 2010.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec ..... II - 5013

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 5017

1. Trh, který je předmětem šetření ..... II - 5017

2. Úvodní fáze šetření ..... II - 5018

3. Prozatímní nařízení ..... II - 5020

4. Závěrečná fáze šetření ..... II - 5021

5. Dokument poskytující konečné informace ..... II - 5022

6. Přepracovaný dokument poskytující konečné informace ..... II - 5023

7. Napadené nařízení ..... II - 5025

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení ..... II - 5026

Právní otázky ..... II - 5030

1. K domnělému porušení čl. 116 odst. 6 jednacího řádu ..... II - 5030

2. K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení ..... II - 5031

K přípustnosti ..... II - 5031

Argumenty účastníků řízení ..... II - 5031

Závěry Tribunálu ..... II - 5032

K věci samé ..... II - 5032

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva žalobkyně na obhajobu v souvislosti s „vyloučením“ třídveřových chladniček z vymezení dotčeného výrobku „v poslední minutě“ ..... II - 5033

– Argumenty účastníků řízení ..... II - 5033

– Závěry Tribunálu ..... II - 5035

Ke druhému důvodu, vycházejícímu z toho, že v rámci poradního výboru nebyla provedena konzultace ohledně vyloučení třídveřových chladniček z vymezení dotčeného výrobku se členskými státy „včas“ ..... II - 5038

– Argumenty účastníků řízení ..... II - 5038

– Závěry Tribunálu ..... II - 5039

Ke třetímu důvodu, vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného nařízení, pokud jde o vymezení dotčeného výrobku ..... II - 5042

– Argumenty účastníků řízení ..... II - 5042

– Závěry Tribunálu ..... II - 5044

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení při volbě metody vymezení dotčeného výrobku ..... II - 5050

– Argumenty účastníků řízení ..... II - 5050

– Závěry Tribunálu ..... II - 5051

K nákladům řízení ..... II - 5054